

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Afzonderlijke nummers 10 Cts.



De prijs der Advertentiën is van *een* tot *vier* regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen *uiterlijk* Dingsdagmorgens aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regtstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

BUITENLAND.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN.

De indruk, door de fransche troonrede gemaakt, is algemeen gunstig; de beurs te Parijs en Londen heeft de vredelievende betuigingen des keizers goed opgevat en ofschoon er tusschen woorden en de toepassing er van een hemelsbreed onderscheid is, hebben de spekulanten getoond eenig vertrouwen in de napoleontische toezeggingen te stellen. In 't geen Z. M. omtrent de buitenlandsche vraagstukken heeft gezegd, heerscht de gewone voorzigtigheid van stijl, die zulke politieke stukken altijd kenmerkt; dat is vooral 't geval met de kwestie van Italie en de verhouding tot Rome. De klerikale partij is er zelfs door geërgerd, dat van het wereldlijk gezag van den paus geen woord wordt gewaagd, terwijl de aangekondigde ontruiming van Rome en de waarschijnlijkheid, dat er daarna in de hoofdstad der christenheid verwikkelingen zullen ontstaan, het haar gewenscht deden zijn, dat de keizer er zich met enkele woorden over had uitgelaten. Men merkt echter ook, dat de keizer over andere buitenlandsche aangelegenheden heen stapt, en van Mexico en de Elbehertogdommen slechts even rept, om zelfs met geen woord te spreken over den strijd in Amerika, en de verhouding van het keizerrijk tot de strijdende partijen.

Meer breedvoerig is Z. M. omtrent binnenlandsche aangelegenheden; wat hij in zake onderwijs, handelsvrijheid, opheffing van gijzeling wegens schulden, en uitbreiding van de bevoegdheid der gemeente- en generale raden zegt, is van gewigt; de verklaring dat in een land, waar het algemeen stemregt heerscht, ieder kiezer toch dient te kunnen lezen en schrijven bewijst, dat men het verplicht onderwijs te wachten heeft; dat is eene inmenging van den staat, die veel bestrijders vindt; maar zoo op eenig punt, dan is toch op dat van onderwijs, de inmenging nog het meest dragelijk en te verdedigen. Frankrijk heeft zich over andere punten van regeringsdruk te regt erger te beklagen. 't Is trouwens juist over het volledig gemis van eenige aankondiging in de troonrede omtrent het herstel van politieke vrijheden, dat de liberale zich beklagen.

De bekrooning van 't gebouw blijft geheel tot de utopiën behoorren!

De hoofddruk van de troonrede, en waarom zij algemeen de belangstelling in de hoogste mate verdient, is de vredelievende strekking. Na het *„het keizerrijk is den vrede”*, te Bordeaux uitgesproken, en dat zoo weinig waarheid is geworden, heeft *Napoleon III* zich geen enkele maal zoo bepaald verklaard als nu, dat de tempel van den oorlog zou gesloten worden. Niet om de 57 jaren, die de keizer telt, niet alleen om de financiële moeilijkheden, het groote gevaar voor het tweede keizerrijk, maar omdat *Napoleon* de overtuiging koestert, dat ware grootheid, bloei en welvaart niet door het zwaard maar door de werken des vredes kunnen gevestigd worden, hoopt men, dat Frankrijk het voorbeeld zal geven van eene ontwapening, die eenigszins uit de keizerlijke woorden voortvloeit, en die weldra door de meeste staten van Europa zou gevolgd worden.

De *Times* zegt omtrent de Fransche troonrede o. a.: „Dit jaar heeft het orakel in een voor de belangen des vredes in de gansche wereld gunstigen zin gesproken, en de keizer breidt zijne bescherming, in meer dan gewone mate, over de leer der handelsvrijheid en der burgerlijke en maatschappelijke vrijheid in tegenstelling met de staatkundige, uit. De troonrede geeft niet de geringste hoop, dat de beperkingen van het regt van vereeniging en vergadering, van de persvrijheid en van de vrijheid van spreken eene vermindering zullen ondergaan. Het „gebouw” blijkt even onvoltooid als tot dusverre. Het staat den Franschen vrij, hunne persoonlijke aangelegenheden naar goedvinden te behandelen; maar over de aangelegenheden waarbij het algemeen belang heeft, mogen zij geene meening uiten, en als zij zich ten getale van twintig verzamelen om er over te spreken, stellen zij zich aan zware straffen bloot. Voorwaar het contrast is te schreeuwend. De keizer geeft te veel toe of te weinig; te weinig, als hij verder wil gaan, en te veel, als hij wil blijven staan, waar hij nu staat.

Als een bewijs, dat Frankrijk zeer achterlijk is, wat het lager onderwijs betreft, heeft men slechts het oog te slaan op het volgende: Op een aantal van 397.069 per-

sonen van beiderlei kunne, in fabrieken enz. werkzaam, treft men 12 pCt. aan, die niet kunnen lezen noch schrijven en hoe ongelijk deze 12 pCt. verdeeld zijn, blijkt hieruit, dat in sommige fabrieken het arbeidend personeel voor het meerendeel in de diepste onkunde verkeert, zoodat in fabrieken, waar Chemische preparaten worden vervaardigd, 74 pCt. volslagen onkundig waren in lezen en schrijven. In de licifersfabrieken is het nog erger, daar vindt men onder de meisjes, in de fabrieken werkzaam, (en men vindt er niet anders dan meisjes), geene enkele, die kan lezen of schrijven.

De pauselijke nuntius heeft eene audiëntie bij keizer *Napoleon* gehad en dezen eene door hem gestelde nota overhandigd met verzoek daarvan kennis te nemen en hem te zeggen of hij de opname er van in den *Moniteur* (ter tempering van het effect der jongste hem betreffende nota in dat blad) zou gedoogen. De keizer erkende dat de vorm der nota gematigd en gepast was, waarop *Chigi* verzocht, dat het Z. M. mogt behagen haar te parapheren, opdat hij ze aan *Drouyn de Lhuys* kon brengen en dezen verzoeken ze in den *Moniteur* te laten plaatsen. De keizer echter meende, dat het niet noodig was zooveel haast te maken en zeide, dat hij er met den minister over zou praten en later een antwoord zenden. *Chigi* had zijnen vrienden verklaard dat, zoo de nota niet in den *Moniteur* kwam, hij Parijs zou verlaten. Dit heeft men dan ook te wachten.

De berigten die gewagen van eene overeenstemming tusschen Oostenrijk en de middelstaten omtrent de Sleeswijk-Holsteinsche zaak, vinden tot heden geen geloof. Men zal zeker te Weenen al het mogelijke doen om de middelstaten door allerlei verklaringen gerust te stellen; maar zich wel wachten, zich door bepaalde verplichtingen of afspraken te binden.

Hoe talrijk ook de afgezette beambten in Sleeswijk zijn, de Deutsche partij is nog niet te vreden en neemt hare toevlugt nog tot nieuwe maatregelen van geweld. Want een beambte, die zijn plicht betrachtte, alleen om zijne politieke gezindheid ontslaan en met vrouw en kind in ellende storten, dat moet men toch een maatregel van geweld noemen.

Van 3—7 dezer heeft te Weenen het examen plaats gevonden van 48 voor de lokale telegraafdienst opgeleide jonge dames. De aspiranten moesten bewijzen geven van hare bekendheid met de inrigting en het gebruik van den toestel van Morse, met de leer der telegrafische verbindingen en met de orthographie. Het examen leverde zoo voldoende resultaten op, dat niet alleen alle aspiranten geschikt werden bevonden, maar zelfs de meest vleijende getuigenissen ontvingen. Er zullen behalve deze 40 nog 35 worden aangesteld.

Te Wurzburg is dezer dagen een vreeselijk onheil gebeurd. Een dierentemmer, die een paar leeuwen, een tijger, een witten en twee zwarte beeren met een paar hyena's in een hok had vereenigd, begaf zich insgelijks daarin, met het doel om de gewone kunsten te verrigten. Aanvankelijk gehoorzaamde het wilde gezelschap, totdat de tijger den moedigen dierentemmer op den grond wierp. Nu vielen allen op het ongelukkige slagtoffer aan, dat binnen weinige oogenblikken verscheurd werd. Bevend van schrik verwijderden zich ijlings de toeschouwers.

Omtrent de vredesonderhandelingen, die thans zelfs tusschen pres. *Lincoln* en de vice-president der Zuidelijken, *Stephens*, zijn gevoerd, verneemt men o. a. dat, volgens goede bronnen, *Lincoln* de volgende voorwaarden aan *Davis* heeft doen aanbieden, als den eenigen grondslag tot de onderhandelingen. „1. Afschaffing der slavernij, de regeling er van overlatende aan de wetgevende staatsligchamen.” Die voorwaarde wordt door sommigen beschouwd

als eene concessie aan het Zuiden en eene aanmerkelijke wijziging in de emancipatie-proklamatie. „2 De Zuidelijke staten zullen terugkeeren tot de Unie onder dezelfde voorregten die zij genoten, vóór zij zich van de Unie losscheurden. 3 Het Zuidelijk leger zal niet ontbonden, maar bij het Noordelijk leger ingelijfd worden, ten einde tegen de buitenlandsche mogendheden oorlog te voeren. 4. In de herstellende Unie moet het verledene worden vergeten.” De president *Davis* moet, naar men beweert, onmiddellijk het tweede voorstel verworpen hebben en van daar dat de vredesonderhandelingen voorloopig mislukt zijn. — Voorloopig, want men blijft van meening, dat dit telkens weder opvatten der onderhandelingen bewijst, hoe moede men den oorlog wordt en hoe dus een einde van den strijd niet lang kan uitblijven.

Het huis der vertegenwoordigers te Washington heeft den 31 Januarij het amendement op de constitutie, waarbij de slavernij afgeschaft wordt, met 115 tegen 56 stemmen aangenomen; dus met ééne stem meer dan het vereischte 2/3 getal. Dit berigt, maakt den 31 Januarij tot een altijd gedenkwaardigen dag voor de geheele wereld, zoo als president *Lincoln* teregt aanmerkte, terwijl hij er tevens bijvoegende, dat het aangenomen amendement veel meer uitrigten zal dan de emancipatieakte doen kon.

In Boston, in Noord-Amerika, woont eene weduwe, *Bigsby* genaamd, die vijf harer zonen op het slagveld verloren heeft; de zesde werd in een der laatste gevechten zwaar gewond. Toen president *Lincoln* dit vernam, schreef hij aan vrouw *Bigsby* den volgende brief: „Waarde vrouw! Op de lijsten van het departement van oorlog heeft men mij een rapport van den generaal-adjudant van Massachusetts getoond, waaruit ik zie dat gij de moeder zijt van vijf zonen, die roemrijk op het slagveld sneuvelen. Ik gevoel, hoe zwak elk mijner woorden zijn zou, waarmede ik het wagen wilde u in uwe smart over zulk een ontzettend verlies te troosten. Maar ik kan niet nalaten, u eenigen troost aan te bieden in den dank der republiek, voor wier redding uwe zonen gestorven zijn. Ik bid, dat onze Hemelsche Vader die ramp moge verzachten, en u uwen nu nog eenigen zoon, tegelijk met het dierbaar aandenken aan uwe verlorene panden, moge laten, met den trots, dien gij moet erlangen uit het bewustzijn, dat gij een zoo kostbaar offer op het altaar der vrijheid gebragt hebt. Met achting, uw opregte vriend *A. Lincoln*.”

De uit Nieuw York ontvangen berigten, dat keizer *Maximiliaan* van Mexiko, bijna het vierde gedeelte zijns rijks aan Frankrijk heeft afgestaan vindt te Londen zelfs in zeer invloedrijke kringen geloof, ondanks de dadelijke tegenspraak in Frankrijk en ondanks het zeer onzekere van hunne bron. Tegen die berigten pleiten de volgende gronden: van de zes provincien welke aan Frankrijk zouden zijn afgestaan zijn vier ware woestijnen, bijna uitsluitend bewoond door Indianen; zij bevatten geen steden en gebaande wegen, liggen ver van de zee, en uitgenomen Somora bezitten zij niets aantrekkelijks voor eene Europeesche mogendheid. Bovendien zouden er sterke bezettingen noodig zijn om er de wilde elementen in toom te houden, en het is een feit, dat de keizer der Franschen in plaats van nieuwe troepen uit te zenden, de oude laat terugkeeren. De gevaren waaraan keizer *Maximiliaan* zich door zoodanige handelingen zou blootstellen liggen voor de hand. Zijne met zooveel moeite verkregen populariteit zou gewis en onherroepelijk verloren gaan, en of de Franschen veel plezier zouden hebben van de zaak, die hun nieuwe offers zou opleggen, is meer dan twijfelachtig.

BINNENLAND EN GEMENGDE BERICHTEN.

ZEVENAAR. Op de laatst gehoudene korenmarkt alhier,

werd niet minder dan 740½ mud granen aangevoerd, als: 504 mud tarwe, 153½ mud rogge, 20 mud boekweit, 24 mud haver en 29 mud paardeboben.

In de zaak van de spoorwegbrug te Zutphen blijkt het, dat er werkelijk den 13 Febr. gevaar heeft bestaan, en ook een paar dagen te voren de brug naauwelijks tijdig genoeg gesloten was. De justitie doet onderzoek, 't geen om het belang der zaak hoog noodig is. Men had in den beginne het feit geheim willen houden, maar zeker is openlijke bespreking wenschelijk voor het publiek, waar het eene aangelegenheid betreft van zoo groot gewigt, waarin met de grootste gestrengheid moet worden te werk gegaan.

De arr. regtbank te Zwolle heeft vonnis wijzende in de procedures tusschen den heer *Pruimers* en mevr. de wed. *Pruimers van Dedem*, wederzijds gevoerd over de vraag wie van beide partijen gerechtigd is, het minderjarig kind *Margaretha Daniella Pruimers* tot zich te nemen, de vordering aan mevr. de wed. *Pruimers* ontzegd en den heer *Pruimers* zijn eisch toegewezen.

Men schrijft uit Drenthe:

„Op het congres dat hier in den zomer wordt gehouden, zal, naar men hoopt, de hout-cultuur ernstig te sprake komen; trouwens, het is een onderwerp dat overal wel aan de orde mag worden gesteld en overal in Drenthe, met zijne honderd duizend bunders onbebouwde grond, aller aandacht verdient.

Westelijk Europa — zeide een der geachtste fransche staathuishoudkundige — heeft gebrek aan hout. Engeland en Frankrijk, de twee rijken, die het meeste hout invoeren, weten bijkans niet, waar zij zich daarvan zullen voorzien. Engeland is reeds lang ontboscht en Frankrijk heeft bijkans niets meer dan kreupelbosch. Laatstgenoemd rijk heeft jaarlijks noodig voor 320 millioen franks aan hout, waarvan 200 millioen voor brandhout en 120 millioen voor den scheepsbouw en de industrie. De invoer vertegenwoordigt eene waarde van 70 millioen franks.

Engeland zet den houthak met ijver voort.

Griekenland, eertijds zoo boschrijk, heeft geen wouden meer.

De grootste grief, die bedoelde staathuishoudkundige in dit opzigt tegen Frankrijk heeft, is daarin gelegen, dat men er hoofdzakelijk kreupelhout teelt en geen opgaande boomen plant, terwijl hij, volgens berekeningen wier juistheid hij aan het scherpste onderzoek prijs geeft, het voordeel van de opgaande boomen betoogt. Een houthak elke eeuw acht hij meer winstgevend dan het elke 25 jaren vellen van kreupelbosch, zelfs met interest van interest.

De *Köln. Zeit.* bevat een artikel over den minister *Thorbecke*, waarin onder andere gezegd wordt:

„Men kan den heer *Thorbecke* vergelijken met den raadpensionaris *Jan de Witt*.

„Met dezen heeft hij als mensch het brusque, het vastberadene, gemeen en even als deze is hij persoonlijk geenszins altijd even aangenaam, terwijl hij ook als *de Witt*, eene ongewone, tot in de kleinste en vaak onbeduidendste details afdalende werkzaamheid aan den dag legt; als staatsman handhaaft ook hij de vertegenwoordiging van de parlementaire (destijds republikeinsche) beginselen tegenover de monarchale, (voorheen stadhouderlijke) begrippen der oranje-partij; ook hij koestert die zucht voor bureaukratische centralisatie, het streven om alles, althans zooveel mogelijk, binnen het bereik en onder de magt van het goevernement te brengen, en in verband daarmede eene voorliefde voor Frankrijk. Deze laatste eigenschappen

zijn wel is waar vaak door de aanhangers van *Thorbecke* bestreden, maar zij kunnen toch niet ontkend worden. Wanneer de zucht tot centralisatie als een Fransche karaktertrek van den heer *Thorbecke* moet worden beschouwd, als eene Duitsche eigenschap heeft hij de neiging tot het abstrakte, het doktrinaire. Vaak en niet geheel ten onrechte wordt hem door zijne tegenstanders verweten, vooral met het oog op zijne houding tegenover de ultramontanen en de coloniën, dat hij te consekwent is in zijne beginselen, dat hij de belangen van Nederland en Indie meer regelen wil naar zijn stelsel dan naar hunne historische ontwikkeling, naar den toestand van het oogenblik, de vrucht der omstandigheden, en naar de oude traditiën, waaraan de Hollander zoo gehecht is.

De bureaukratische en doktrinaire rigting ligt echter meer in de persoonlijke neiging van den heer *Thorbecke*, dan in het stelsel dat hij voorstaat. Met betrekking hiertoe moet men hem beschouwen als de voorstander der geavanceerde liberale, zoogenaamde radikale beginselen, als kampioen voor selfgovernment en een parlementaire modelstaat quand même, waarbij hij de moeilijkheden die hem en zijne voorgenomen doortastende hervormingen in den weg gelegd worden, — hoopt te trotseren, vooreerst door het groot aantal zijner aanhangers, voorts door het ontzag, dat zijn talent en zijne energie ook zijn tegenstanders afdwingt. Zijne politieke overtuiging stemt alzoo overeen met die der meest geprononceerde whigs in Engeland. Men ziet dat hij van elk der drie groote volken, in welker midden het kleine Holland ligt, iets heeft overgenomen.

Er kan hier geene sprake zijn van een onderzoek of en hoe ver de bureaucratie en de doktrinaire beginselen te vereenigen zijn met een parlementair regeringsstelsel, of wel, zoo als de tegenstanders er van vaak beweerd hebben, daartoe behooren. Voor Holland moet men aannemen, dat slechts bij een minister van zooveel energie en invloed als de heer *Thorbecke* deze drie zaken gepaard kunnen gaan.

Het doktrinaire vindt geen ingang bij het weinig wijsgeerig karakter van den Hollander, evenmin het bureaukratische bij de aangeboren van oudsher dagteekenende liefde voor vrijheid en de overoude door wederkeerige ijverzucht in stand gehouden onafhankelijkheid der gemeenten van de talrijke steden en groote dorpen. Men getroost zich ook deze twee eigenschappen, daar men anders den heer *Thorbecke* niet hebben kan: zijne opvolgers zal men voor minder prijs trachten te verkrijgen.

Het beginsel van zelfregering in het parlementair stelsel, waarvan de toepassing aan Engeland ontleend is, stemt geheel overeen met het hierboven geschetste karakter van het Hollandsche volk en is ook bij de grondwetsherziening van 1848, waarbij de heer *Thorbecke* eene eerste rol vervulde, wettig gesanktionneerd. Niet tot versterking van de constitutionnele beginselen is de heer *Thorbecke* door zijne volgelingen verlangd geworden, maar zoowel om de daaruit voortvloeiende gevolgen bij de wet te regelen, als om door zijn invloed zoo spoedig mogelijk en consekwent een aantal noodzakelijke hervormingen in het leven te roepen, waarvan de voltooiing aan zijne voorgangers tusschen 1833 tot 1862 niet is gelukt.

Men leest in het *Utr. Dagblad*: Wij hebben voor een paar dagen melding gemaakt van de verschijning van het boekje van dr. *Fock* ter verdrijving van de lintworm. De openbaarmaking der nieuwe wijze van behandeling, naauwelijks bekend, heeft al dadelijk de gunstigste gevolgen gehad; wij vernemen van drie ons bij name bekende personen, vroeger bij herhaling vruchteloos behandeld, die onder toezigt van verschillende docters zondag de dadelijke werking van de gebruikte medicijnen op de gelukkigste en meest voldoende wijze hebben mogen ondervinden. Van den eenen patient, bij wien de lintworm tot op een zeer klein gedeelte voor twee jaar was afgedreven, was die in dien tijd weder tot eene ongewone lengte aangegroeid.

ADVERTENTIE.

UIT DE HAND TE KOOP.



Twee goed aan den weg loopende **PAARDEN**, zijnde: Een donkerbruin Ruinpaard, bovenlandsch ras, oud 7 jaar. Een Vosbles Ruinpaard, oud 7 jaar.

Te bevragen met *franco* brieven HULPPOSTKANTOOR te *Hengelo*, (*Gelderland*).

AANBESTEDING

VAN

EEN BOERENHUIS.

De Notaris **PLIESTER** te *Zevenaar*, zal op *Zaterdag*, den 4 Maart, des middags precies om 12 ure, in het Logement *het Hof van Berlijn*, te *Zevenaar*, aan den meest eischenden aanbesteden:

Het **AFBREKEN** van het oude en den **OPBOUW** van een nieuw **BOERENWOONHUIS**, met verhooging van het **ACHTERHUIS** op het goed *Notenboom*, bij *Oud-Zevenaar*, en zulks met **BIJLEVERING** van al de Materialen.

Het Bestek van dit Werk met de *Condiitiën* van Aanbesteding zal van den 25 Februarij af ter lezing liggen:

aan het Huis *den Notenboom*, in het *Hof van Berlijn* te *Zevenaar*, en voorts in verschillende Herbergen, en zal ook tegen betaling van 50 Cent te verkrijgen zijn ten Kantore van den Notaris **PLIESTER** te *Zevenaar*.

De Teekening zal ter inzage worden nedergelegd aan het Huis *Notenboom* en ten Kantore van voormelden Notaris.

Publieke Verkoop

VAN

METSELSTEENEN, enz.

De Notaris **Baron VAN VOORST TOT VOORST**, residerende te *'s Heerenberg* zal op *Donderdag* 23 Februarij 1865, des voormiddags om 10 ure, ten huize van **H. OTTEN**, kastelein te *Giesbeek*, gemeente *Angerlo*, op crediet tot 1 Januarij aanstaande onder borgstelling,

PUBLIEK VERKOOPEN:

Circa 250,000 **METSELSTEENEN** van uitmuntende kwaliteit en meest beste soorten; wijders alle **WERKTUIGEN** tot een Steenfabriek benodigd, als: **HAAGHUIS**, **PANNEN**, **RIETMATTEN**, **LEEMKAR**, **KRUIKARREN** en hetgeen meer ten verkoop zal worden aangeboden.

Welke gereedschappen slechts eenige maanden gebruikt en solied bewerkt zijn.

Aanwijzing zal geschieden door **H. OTTEN** voormeld; terwijl op *franco* aanvraag informatiën ten kantore ven voornoemden Notaris verkrijgbaar zijn.

VERKOOPING VAN VASTE GOEDEREN in Eerbeek onder Brummen.

De Notaris **VAN DER DUSSEN**, zal, voor de Erven **G. J. HEERDINK**, *Woensdagen* 1 en 15 Maart 1865, telkens des middags 12 uur, in den *Korenmolen*, te *Eerbeek*, onder *Brummen*, bij inzet

en toeslag, publiek veilen en verkoopen:

De Opstal van een Huis, bevattende: *Keuken*, *Goot* en *Achterhuis*, waarin: *Dorscheel* en *Veestalling*; met *Bouw*-, *Heide*- en *Groengrond*, gelegen in *Eerbeek*, onder *Brummen*, groot ongeveer 4½ Bunder. — *Ampel* bij billetten omschreven.

Nadere informatiën zijn, op *franco* aanvraag te bekomen, ten kantore van genoemden Notaris.

MARKTBERIGTEN.

AMSTERDAM, den 20 Februarij 1865.

2½	Ct. Nederl.	.	.	.	62½
4	"	.	.	.	96
2½	"	Spanje	.	.	40½
3	"	"	binnenl.	.	41½
3	"	Portugal	1856/1858	.	45½
5	"	Russen	1828/29	.	100
5	"	"	Stiegl. 6e Serie	.	80½
5	"	Oostenrijk	Metall.	.	59½
5	"	"	National	.	65½
5	"	Amsterd.	.	.	80

Koers van het Geld: Beleening, Prolongatie 4, 5 Disconto 4 pCt. *Prijzen der Coupons*: Metall. / 25.07½. Dito Nat. / 28.10. Diverse Engelsche per L / 11.67½. 3 pCt Eng. Russ. L / 11.67½. Fransche / 55½. Belg. / 55½. Pruis. / 34½. Hamb. Russen / 29½. Russen in Z.R. / 30. Papieren R. / —. Poolsche in Fl. / 25½. Napelsche / —. Spaansche / 2.23. Amerikaansche Dollars / —.

GRONINGEN, den 17 Februarij 1865.

70 P. Jarige Tarwe / 7.50 à / 7.70. 70 P. Nieuwe dito / 5.95 à / 6.15. 68 P. Dito dito / 5.50 à / 5.75. 70 P. Dito witte / 7.00 à / 7.20. 66 P. Nieuwe Rogge / 4.50. 70 P. Dito / 5.30. 70 P. Buitenlands / 5.60. 62 P. N. Grijze Boekweit / 5.00. 65 P. Dito / 5.85. 64 P. N. Zw. Z. dito / 5.35. 68 P. Dito / 6.15. 52 P. N. Winter Garst / 3.50. 56 P. Dito / 4.15. 60 P. N. Knobbe Garst / 3.70. 44 P. N. Dikke Haver / 2.70 à / 2.75. 50 P. Dito / 3.25 à / 3.30. 36 P. Witte Voer Haver / 2.20. 40 P. Dito / 2.55 à / 2.60. 38 P. Zw. Voer / 2.25. 44 P. Dito / 2.90. Paardeboonen / 4.20 à / 5.20. Gort (grove) / 6.50 à / 6.75. Dito (puik) / 6.75. à / 7.00. Dito (parel) per 100 N. P. / 8.50 à / 12.50. Koolzaad / 10.50 à / 12.50. Geel Mosterzaad / 6.50 à / 11.00. Raapolie / 38.00. Lijnolie / 33.25. Raapkoeken 1040 stuks / 92.00. Lijnkoeken 104 stuks / 12.50 à 14.50.

ARNHEM, den 17 Februarij 1865.

N. Tarwe / 7.10 à 8.80. Rogge / 5.45 à 6.00. Boekweit / 6.40 à 6.70. Garst / 4.10 à 5.00. Z. Haver / 4.00 à 4.50. L Haver / 3.00 à 3.25. Witte Boonen / 16.00. Duivenb. 7.40. Gr. Erwtten / 7.00 à 8.60. Wikken / 6.00. Paardeb. 6.00. Geele Erwtten / 7.00 à 9.00. Graauwe Erwtten / 8.00 à 9.00. Aardappelen / 1.85 à 2.15. Boter 120 à 148 Centen het N. Pond.

DOESBORGH, den 18 Februarij 1865.

N. Tarwe / 7.00 à 8.25. Rogge / 5.40 à 5.70. Boekweit / 6.00 à 6.25. Garst / 0.00 à 0.00. Haver / 3.00 à 3.60. Aardappelen / 1.60 à 1.80. Boter 118 à 125 centen het Ned. Pond

ZUTPHEN, den 16 Februarij 1865.

N. Tarwe / 7.75 à 8.25. Rogge / 5.50 à 6.00. Boekweit / 5.50 à 6.25. Garst / 5.00 à 5.25. Haver / 3.50 à 4.00. Boter / 24.50 à 27.00. Aardappelen / 1.90 à 2.10.

DEVENTER, den 17 Februarij 1865.

Tarwe / 7.00 à 8.25. Rogge / 5.50 à 6.00. Boekweit / 5.75 à 6.25. Garst / 3.75 à 4.50. Haver / 0.00 à 0.00. Boter 1e soort / 25.00 à 27.25. 2e soort / 19.75

DOETINCHEM, den 16 Februarij 1865.

N. Tarwe / 7.00 à 8.25. Rogge / 5.40 à 5.60. Boekweit / 0.00 à 0.00. Aardappelen / 1.60 à 2.00. Boter 110 à 116 Centen het Ned. Pond.

Gedrukt bij **W. BECKING**, te *Doeshorgh*.